

НАН України В.В.Цветкова. Завдяки її постійній підтримці, розумінні та допомозі О.В.Скрипнюк зумів себе зреалізувати, як вчений та людина. Вона присвятила всю себе родині, при цьому активно працюючи в юридичній науці та вищій школі.

Найбільшою відрадою Олександра та Валентини Скрипнюків є син Олександр, який пішов по стопах батьків та продовжив їх справу. Успішно здобув фах юриста-міжнародника та дипломованого перекладача в Інституті міжнародних відносин Київського національного університету. На додаток до цього закінчив юридичний та економічний факультети Шевченкового університету. Достроково під керівництвом відомого вченого-правознавця, члена-кореспондента НАН України В.Ф.Сіренка підготував та захистив кандидатську дисертацію з проблем народного суверенітету.

І на завершення – декілька штрихів про особисті якості Олександра Васильовича, які як правило, й складають неповторний стиль, колорит будь-якої людини. Основоположним кредо всього його життя – «За будь-яких обставин веди себе гідно і ніколи не здавайся». Воно проявилось у таких рисах як: висока моральність, природна мудрість та неймовірна працездатність. Всі хто знайомий з Олександром Васильовичем відзначають його доброзичливість, толерантність та інтелігентність у відносинах з іншими людьми. Це стало запорукою глибокої поваги до нього членів його рідних, друзів, колег та учнів. Чи є у академіка О.В.Скрипнюка вороги? Очевидно так, як і у кожної людини. Однак, він завжди ставиться до них з повагою, якщо це не суперечить загальнолюдським цінностям та принципам. Колеги та учні захоплюються його глибоким аналітичним мисленням і здібностям знаходити мудрі та ефективні рішення у найскладніших ситуаціях. Доказом цього є бездоганна репутація вченого та керівника. Вражає працелюбство академіка, який встигає публікувати численні наукові дослідження, доносити свої знання учням, займати активну громадську позицію, бути ефективним менеджером, залишатися впродовж багатьох років люблячим батьком, чоловіком та сином, що характеризує Олександра Васильовича Скрипнюка як успішну людину.

ЮВІЛЕЙ ПРОФЕСОРА ОЛЬГИ ФЕДОРІВНИ АНДРІЙКО – ЗАСЛУЖЕНОГО ЮРИСТА УКРАЇНИ, ПРОВІДНОГО ВЧЕНОГО В ГАЛУЗІ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА

Відзначила свій ювілей Ольга Федорівна Андрійко – відомий український вчений-адміністративіст, доктор юридичних наук, професор, член-кореспондент Національної академії правових наук України, заслужений юрист України.

Ольга Федорівна народилася 28 січня 1945 р. у с. Вороньків Бориспільського району Київської області. Після закінчення у 1972 р. юридичного факультету Київського державного університету ім. Т.Г.Шевченка (нині – Київський національний університет імені Тараса Шевченка) вступила до аспірантури Інституту держави і права АН УРСР (нині – Інститут держави і права імені В.М.Корецького НАН України) і пов'язала своє життя з юридичною наукою. У 1976 р. захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук. З 1976 р. й дотепер працює в Інституті держави і права імені

В. М. Корецького: спочатку молодший, з 1986 р. – старший, а з 2000 р. – провідний науковий співробітник Інституту. У 1999 р. Ольга Федорівна захистила докторську дисертацію на тему «Організаційно-правові проблеми державного контролю у сфері виконавчої влади». У 2010 р. Ольга Федорівна обрана членом-кореспондентом Національної академії правових наук України. Протягом останніх десяти років вона очолює відділ проблем державного управління та адміністративного права Інституту.

На високому науковому рівні О. Ф. Андрійко займається дослідженням актуальних теоретичних і практичних проблем адміністративного права та державного управління. Ольга Федорівна є провідним і знаним фахівцем в Україні з проблем організаційно-правового забезпечення державного контролю. Важливою подією в науковій юриспруденції стало видання у 2004 р. її індивідуальної монографії «Державний контроль в Україні: організаційно-правові засади» (Київ, Наукова думка, 2004). Вона є автором (співавтором) понад 200 наукових праць, серед яких: «Державне управління: теорія і практика» (1998), «Виконавча влада і адміністративне право» (2002), «Державне управління: проблеми адміністративно-правової теорії та практики» (2003), «Права громадян у сфері виконавчої влади: адміністративно-правове забезпечення реалізації та захисту» (2007), «Адміністративне право України. Академічний курс: підручник: у 2 т.» (2007, 2009), «Принцип верховенства права у діяльності держави та в адміністративному праві» (2008), «Система органів виконавчої влади України: правові проблеми вдосконалення організації та діяльності» (2013), «Публічна адміністрація і громадяни: адміністративно-правове регулювання відносин» (2017), «Національна академія наук України: правові засади організації та діяльності. До 100-річчя утворення НАН України» (2018), «Децентралізація державного управління: теорія і практика» (2018) та ін. Глибина юридичних знань і науковий досвід дають їй можливість творчо досліджувати складні державно-правові процеси, брати активну участь у науковому опрацюванні найважливіших проблем державотворення в Україні та розвитку правової держави. Її праці використовуються в навчальному процесі в провідних юридичних закладах України: вона є членом редколегії щорічника наукових праць «Правова держава», науково-теоретичного журналу «Часопис Київського університету права», науково-практичного журналу «Публічне право», щорічника наукових праць «Альманах права» та збірника наукових праць «Держава і право».

Теоретичні висновки і практичні пропозиції О. Ф. Андрійко реалізовує у законотворчому процесі. Вона активно співпрацює з державними органами, бере участь в обговоренні та подає пропозиції та зауваження до проєктів нормативно-правових актів. Підготовлені нею наукові матеріали використовувалися під час розроблення Концепції адміністративної реформи в Україні. Вона була членом робочих груп з підготовки проєкту Концепції реформи адміністративного права України, проєктів Кодексу адміністративних процедур України, Кодексу правил поведінки державного службовця, концепції Закону України «Про державний контроль у сфері діяльності органів виконавчої влади». О. Ф. Андрійко була членом Тимчасової спеціальної комісії з питань опрацювання проєкту Закону України «Про Кабінет Міністрів України», брала участь у роботі над проєктом Закону України «Про державну службу», вдосконаленням Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Крім дослідницької та організаторської діяльності, О. Ф. Андрійко займається підготовкою наукових кадрів, формуванням їх методологічної культури, розвитком їх творчого правового мислення. Її талант ученого отримує втілення в новій генерації правників. Під її керівництвом розпочали свій шлях у науку багато кандидатів і докторів юридичних наук, які нині працюють в органах державної влади, наукових і вищих навчальних закладах. Вона є мудрим наставником і порадиником для молодих науковців.

Наукова і педагогічна праця Ольги Федорівни високо поцінована державою та громадськістю. О. Ф. Андрійко – заслужений юрист України (2007). У 2015 р. Указом Президента України вона була нагороджена Орденом княгині Ольги III ступеня. Відзначена Почесною грамотою Верховної Ради України (2009), Почесною грамотою Кабінету Міністрів України (2015), Почесною грамотою Президії Національної академії наук України (1999), Подякою Президента Національної академії правових наук України (2014), Ювілейною почесною грамотою Національної академії наук України (2018), Почесною грамотою Союзу юристів України (2014, 2019), вона є лауреатом премії імені Ярослава Мудрого за видатні досягнення в науково-дослідницькій діяльності з проблем правознавства (2004) та за видатні досягнення в галузі підготовки юридичних кадрів (2015), нагороджена Подякою Київського міського голови (2007), Почесною грамотою Київського університету права НАН України (2014) та ін.

Непересічний талант науковця і викладача Ольги Федорівни завоювали глибоку повагу колег та учнів. Поєднуючи риси принциповості й толерантності, вона вміє створювати у відділі, який очолює, ділову доброзичливу атмосферу.

Вельмишановна Ольго Федорівно! Колектив Інституту держави і права імені В. М. Корецького НАН України та редколегія збірника наукових праць «Правова держава» щиро вітають Вас з ювілеєм та бажають міцного здоров'я, бадьорості, життєрадісності, подальшої плідної праці, благополуччя і творчого натхнення.

ПРОФЕСОР АКУЛЕНКО – ФУНДАТОР УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ МІЖНАРОДНОГО ПРАВА ОХОРОНИ КУЛЬТУРНИХ ЦІННОСТЕЙ

24 листопада 2020 р. вітчизняна наукова громадськість відзначила знаменну подію – свій 85-й день народження відсвяткував видатний український правознавець та публіцист, доктор юридичних наук, професор, провідний науковий співробітник відділу міжнародного права та порівняльного правознавства Інституту держави і права імені В. М. Корецького НАН України Віктор Іванович Акуленко.

Віктор Іванович Акуленко народився 24 листопада 1935 р. у селі Комарівка Борзнянського району Чернігівської області. Вищу освіту отримав на юридичному факультеті Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка, який закінчив у 1957 р. Трудовий шлях Віктор Іванович розпочав працюючи на будівництві Комарівської школи-інтернату, а згодом, у 1962–1967 рр. працював учителем географії та вихователем у рідному селі. У 1967 р. він переїздить до Києва, де працює старшим лаборантом кафедри правових дисциплін Київського інституту народного господарства.